

ایران ورزشی

میزبانی در داخل با سفر به کشور ثالث؟

کرد. آنچه روشن است، ضرورت آماده‌سازی پیش از رسیدن به مهلت هاست، نه امید بستن به استثنادر آخرین لحظه. اگر مسئولان ارشد، نبود ورزشگاه‌های رده A را مسأله‌ای قابل تعویق بدانند، ممکن است در سطوح پایین‌تر نیز همین برداشت شکل بگیرد؛ اینکه شفافیت مالی، حسابرسی و رعایت مهلت‌ها را می‌توان به بعد موکول کرد. این نگاه، مشکلات کوچک را به چالش‌های بزرگ تبدیل می‌کند.

آسیب‌ای را نمی‌توان صرفاً واکنشی رسانه‌ای دانست. وقتی ورزشگاه‌های کشور به رده‌های بالاتر نرسیداند و در کنار آن، باشگاه‌ها با ضعف‌های مالی و مدیریتی روبه‌رو هستند، طبیعی است که پرسش‌هایی درباره توان فوتبال ایران برای حضور پایدار در سطح قاره‌ای مطرح شود. تبدیل نگرانی به نتیجه‌گیری قطعی نیز درست نیست؛ برای ارزیابی دقیق، باید آخرین معیارها و تصمیم‌های نهادهای مربوط را بررسی

پرسش اصلی همچنان با برجاست که آیا باشگاه‌های ایرانی می‌توانند بار دیگر رقابت آسیایی خود را در خاک ایران میزبانی کنند یا باید به میزبانی در کشور ثالث تن بدهند؟ پاسخ به این پرسش به یک عامل واحد وابسته نیست. کیفیت ورزشگاه‌ها، آمادگی زیرساخت‌ها، وضعیت مالی باشگاه‌ها و رعایت مجموعه‌ای از الزامات در کنار هم تعیین‌کننده‌اند. بر همین اساس، نگرانی هادرباره آینده میزبانی وسهمیه‌های

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جباری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جوادیه
- تلفن: ۱۴۰۵۴۱۳۳۰ • نمابر: ۴۷۱۱۷۳۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
- امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۷۵۲۱۹۵۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸۸ - ۱۵۸۷۵

از ورزشگاه‌های فرسوده تا صورت‌های مالی بلاتکلیف؛ مسأله فقط یک مجوز نیست

فوتبال ایران در ایستگاه مجوز حرفه‌ای

انتخاب رئیس تازه؛ فرصت تغییر یا تکرار روال گذشته؟

انتخاب ساکت به عنوان رئیس جدید کمیته صدور مجوز حرفه‌ای می‌تواند نشانه‌ای از توجه فدراسیون به اهمیت این پرونده باشد. تغییر مسئول به تنهایی ضامن تغییر نتیجه نیست. آنچه اهمیت دارد، اختیارات کمیته، دسترسی آن به اطلاعات، سازوکار پیگیری و میزان همکاری باشگاه‌ها و نهادهای

مرتبط است.

در سال‌های گذشته نیز بارها از ضرورت دریافت مجوز حرفه‌ای سخن گفته شده است، اما در برخی موارد، باشگاه‌ها به جای حل ریشه‌ای مشکلات، به راه‌حل‌های کوتاه‌مدت روی آورده‌اند؛ عقب انداختن اصلاحات، تکیه بر وعده تأمین منابع یا تلاش برای عبور از ارزیابی با حداقل تغییر. این رویکرد شاید برای مدتی فشار را کاهش دهد، اما مشکل را از میان نمی‌برد. در نهایت، بدهی باقی می‌ماند، زیرساخت فرسوده می‌ماند و باشگاه با دور تازه‌ای از الزامات سخت‌تر روبه‌رو می‌شود.

کمیته صدور مجوز نیز اگر قرار است نقشی مؤثر داشته باشد، باید از صدور هشداری کلی فراتر برود. انتشار جدول روشن وضعیت باشگاه‌ها و ورزشگاه‌ها، اعلام کمبودهای هر پرونده، تعیین برنامه اصلاحی و گزارش دوره‌ای از پیشرفت‌ها می‌تواند امکان پیگیری را فراهم کند. در نبود اطلاعات قابل سنجش، هم‌هواداران نمی‌دانند چه چیزی در حال اصلاح است و هم مدیران می‌توانند مسئولیت را به دیگری واگذار کنند.

آزادی؛ نماد یک وعده ناتمام

وضعیت ورزشگاه آزادی شاید روشن‌ترین نمونه فاصله میان وعده و اجرا باشد. آزادی نه فقط بزرگ‌ترین ورزشگاه کشور، بلکه یکی از نمادهای فوتبال ایران است؛ مجموعه‌ای که بازگشتش به چرخه مسابقات می‌تواند برای باشگاه‌ها و هواداران اهمیت عملی و نمادین داشته باشد. ماه‌ها پس از وعده‌های مربوط به ساماندهی و بازگشت آن، هنوز نشانه روشنی از بازگشت کامل مجموعه به وضعیت مطلوب دیده نمی‌شود.

وقتی مهم‌ترین ورزشگاه کشور با تأخیر و انهم روبه‌رو است، دشوار می‌توان انتظار داشت سایر ورزشگاه‌ها بدون نقشه‌ای روشن و منابع پایدار، به سرعت خود را با معیارهای سختگیرانه‌تر تطبیق دهند. آزادی البته تنها مسأله نیست، اما وضعیت آن نشان می‌دهد که چالش زیرساختی فوتبال ایران محدود به یک شهر یا یک باشگاه نیست. موضوع، شیوه برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های ورزشی در سطح ملی است. هر تأخیر در آماده‌سازی یک ورزشگاه، فقط یک تأخیر عمرانی نیست. این تأخیر می‌تواند برنامه‌ریزی باشگاه‌ها را مختل کند. تماشاگران را از دسترسی به مسابقه در شهر خود محروم کند و هزینه برگزاری بازی‌ها را افزایش دهد. وقتی یک باشگاه مجبور شود برای میزبانی به شهر دیگری برود، پیامد‌های آن به زمین مسابقه محدود نمی‌ماند؛ هزینه‌های سفر و برگزاری بیشتر می‌شود و پیوند هواداران با تیم نیز آسیب می‌بیند.

از وعده تا نقشه راه

نمی‌توان انتظار داشت همه مشکلات یک‌شبه حل شوند. محدودیت منابع، تحریم‌ها، اقتصاد دشوار فوتبال، مدیریت ناپایدار و نبود درآمد‌های قابل اتکا، مسیر اصلاح را پیچیده می‌کنند. دشواری اصلاح، دلیل کنار گذاشتن برنامه نیست.

تفاوت مدیریت حرفه‌ای با مدیریتی که فقط از چالش سخن می‌گوید، در نحوه مواجهه با محدودیت‌هاست. مدیر حرفه‌ای منابع را اولویت‌بندی می‌کند، زمان‌بندی می‌کند و پیشرفت را می‌سنجد؛ مدیر معمولی وعده می‌دهد که همه چیز با گذر زمان بهتر خواهد شد.

برای خروج از وضعیت کنونی، هر ورزشگاه باید نقشه راهی مشخص داشته باشد؛ ارزیابی فنی دقیق، فهرست نواقص، برآورد هزینه، منبع تأمین اعتبار، زمان‌بندی اجرا و نهاد مسئول. این برنامه‌ها باید به صورت عمومی منتشر شوند و پیشرفت آنها در بازه‌های مشخص گزارش شود. در غیر این صورت، واژه‌هایی مانند «ارتقا» و «بازسازی» هیچ معیار روشنی برای سنجش موفقیت نخواهند داشت.

در بخش باشگاه‌ها نیز باید مسیر مشابهی دنبال شود. صورت‌های مالی حسابرسی شده، ثبت کامل بدهی‌ها، تعیین

تکلیف مطالبات، رعایت حقوق سهامداران و برنامه کنترل هزینه باید به بخشی ثابت از اداره باشگاه بدل شود. فدراسیون و نهادهای مسئول نیز باید روشن کنند کدام معیارها برای هر باشگاه اولویت دارد و چگونه می‌توان از تکرار تخلف یا تأخیر جلوگیری کرد.

مجوز حرفه‌ای در نهایت نباید به یک مدرک برای عبور از مانع تبدیل شود. این مجوز می‌تواند فرصتی برای اصلاح ساختار فوتبال ایران باشد؛ فرصتی برای آنکه باشگاه‌ها از اتکای دائمی به کمک‌های مقطعی فاصله بگیرند، ورزشگاه‌ها از چرخه فرسودگی و تعمیرهای موقت خارج شوند. اما استفاده از این فرصت به یک شرط وابسته است: پذیرش اینکه «حرفه‌ای بودن» با عنوان و سابقه به دست نمی‌آید؛ باید آن را در سازوکار مالی، کیفیت

مدیریت و آمادگی زیرساخت‌ها نشان داد. فوتبال ایران برای ماندن در رقابت‌های آسیایی، به چیزی بیش از شعار نیاز دارد. لازم است برای هر ورزشگاه نقشه‌ای اجرایی، بودجه‌ای تعریف‌شده و زمان‌بندی قابل پیگیری در نظر گرفته شود؛ و برای هر باشگاه، معیارهای روشن مالی و مدیریتی وجود داشته باشد. تا زمانی که این برنامه‌ها از روی کاغذ به مرحله اجرا نرسند، فوتبال ایران همچنان در همان نقطه خواهد ماند، حرفه‌ای در ادعا، اما در آزمون زیرساخت و مدیریت، گرفتار رده C.

مجوز حرفه‌ای؛ فراتر از چمن و سکو

با این همه، تقلیل مجوز حرفه‌ای به وضعیت ورزشگاه‌ها تصویری ناقص از مسأله به دست می‌دهد. بخش مهمی از ارزیابی به وضعیت مالی و مدیریتی باشگاه‌ها مربوط است؛ همان جایی که بسیاری از مشکلات فوتبال ایران در آن ریشه دارد.

فیرلی مالی، زبان انباشته، شفافیت صورت‌های مالی، حقوق سهامداران و مالکان، ارائه گزارش‌های حسابرسی شده و رعایت مهلت‌های قانونی، از جمله مواردی هستند که باشگاه‌ها باید درباره آنها پاسخگو باشند. این الزامات نه تشریفاتی‌اند و نه محدود به تکمیل چند فرم. هدف آنها این است که روشن شود باشگاه چگونه درآمد کسب می‌کند، چه تعهداتی دارد، چگونه بدهی‌هایش را مدیریت می‌کند و آیا می‌تواند از تصمیم‌های کوتاه‌مدت و پرهزینه فاصله بگیرد یا نه.

مسأله زمانی جدی‌تری می‌شود که باشگاه‌ها ارائه مدارک را به دقیقه‌های آخر موکول کنند یا اسناد لازم را با نقص بازگذاری کنند. پنجره ثبت مدارک مهلت دارد و پس از بسته شدن آن، امکان جبران همیشه وجود ندارد. در چنین شرایطی، یک تأخیر کوچک ممکن است به از دست رفتن فرصت دریافت مجوز منجر شود. این یعنی مدیران نمی‌توانند مسئولیت را به روزهای پایانی موکول کنند و سپس از سختگیری مقررات گرایه داشته باشند.

مسأله فقط ارائه اسناد نیست؛ کیفیت و اعتبار آنها نیز اهمیت دارد. باشگاهی که گزارش مالی‌اش روشن نیست، بدهی‌های خود را دقیق ثبت نمی‌کند یا در پاسخگویی به سهامداران و نهادهای ناظر ضعف دارد، حتی اگر در مهلت مقرر چند مدرک بازگذاری کند، از مسأله اصلی عبور نکرده است. حرفه‌ای بودن یک فرایند مستمر است، نه اقدامی برای عبور از یک ارزیابی سالانه.

علی دهقانی: تمام ورزشگاه‌های ایران باید طبق قوانین تجهیز شوند

بازسازی ورزشگاه آزادی با استانداردهای جدید انجام می‌شود

سکوی شماره ۴ احداث شده که برای ورود اتوبوس‌ها در نظر گرفته شده است. همچنین مسیر ورود و تردد اصحاب رسانه و خبرنگاران از مسیرهای دیگر جدا شده و الزامات دیگری نیز در حال اجراست.» مسئول برگزاری بازی‌های بین‌المللی فدراسیون فوتبال یکی از مهم‌ترین موارد مورد تأکید AFC را موضوع سقف ورزشگاه عنوان کرد و گفت: «در آیین‌نامه جدید، ورزشگاه‌هایی که در دسته‌بندی‌های مشخص قرار می‌گیرند، باید الزامات مربوط به پوشش سقف را رعایت کنند. در ورزشگاه‌های رده A، بخش‌های مورد نظر باید به صورت کامل مسقف شوند و برای رده B نیز الزامات مشخصی درباره پوشش بخش‌های شرقی و غربی ورزشگاه وجود دارد.»

وی با اشاره به برنامه‌ریزی انجام‌شده برای بازسازی، صرفاً از نظر ظاهری آماده نباشد، بلکه استانداردهای لازم برای میزبانی در سطح آسیا و همچنین بازی‌های ملی هستند، باید استانداردهای تعیین‌شده را رعایت کنند.» وی ادامه داد: «ما این دستورالعمل را ترجمه و برای مسئولان مربوطه ارسال کردیم. بخشی از طولانی‌ترین‌شده روند بازسازی ورزشگاه نیز به دلیل تلاش برای رعایت همین الزامات جدید بوده است.

هدف این صرفاً است که ورزشگاه آزادی پس از بازسازی، صرفاً از نظر ظاهری آماده نباشد، بلکه استانداردهای لازم برای میزبانی مسابقات بین‌المللی را نیز داشته باشد. دهقانی با اشاره به تغییرات انجام‌شده در ورزشگاه آزادی گفت: «اگر از مجموعه بازدید کرده باشید، یک تونل جدید زیر

روند بازسازی ورزشگاه آزادی تنها به ترمیم بخش‌های آسیب‌دیده محدود نشده و اجرای الزامات جدید فدراسیون فوتبال آسیا نیز در برنامه این پروژه قرار گرفته است؛ الزاماتی که برای ورزشگاه‌های میزبان مسابقات لیگ قهرمانان آسیا و دیدارهای ملی تعریف شده و رعایت آنها در روند بازسازی ورزشگاه آزادی مورد توجه قرار گرفته است.

علی دهقانی، مسئول برگزاری بازی‌های بین‌المللی فدراسیون فوتبال، درباره آخرین وضعیت ورزشگاه آزادی و الزامات مورد نظر AFC اظهار کرد: «کنفدراسیون فوتبال آسیا از دی‌ماه دستورالعمل جدیدی را ارسال کرد که بر اساس آن، ورزشگاه‌هایی که میزبان مسابقات فوتبال در سطح آسیا و همچنین بازی‌های ملی هستند، باید استانداردهای تعیین‌شده را رعایت کنند.» وی ادامه داد: «ما این دستورالعمل را ترجمه و برای مسئولان مربوطه ارسال کردیم. بخشی از طولانی‌ترین‌شده روند بازسازی ورزشگاه نیز به دلیل تلاش برای رعایت همین الزامات جدید بوده است.

هدف این صرفاً است که ورزشگاه آزادی پس از بازسازی، صرفاً از نظر ظاهری آماده نباشد، بلکه استانداردهای لازم برای میزبانی مسابقات بین‌المللی را نیز داشته باشد. دهقانی با اشاره به تغییرات انجام‌شده در ورزشگاه آزادی گفت: «اگر از مجموعه بازدید کرده باشید، یک تونل جدید زیر

و بخش‌هایی از عملیات ساخت سقف از محیط بیرونی مجموعه انجام می‌شود. بنابراین اجرای این پروژه الزاماً به معنای تعطیلی کامل ورزشگاه نیست.» وی تأکید کرد: «ظاهراً این موضوع در برنامه دوستان نیز پیش‌بینی شده است، چرا که یکی از تأکیدات AFC در آیین‌نامه جدید این است که ورزشگاه‌های میزبان مسابقات لیگ قهرمانان آسیا و رقابت‌های سطح اول و دوم این مسابقات، باید استانداردهای مربوط به دسته‌بندی A و B را رعایت کنند.» مسئول برگزاری بازی‌های بین‌المللی فدراسیون فوتبال در پایان گفت: «یکی از الزامات این دسته‌بندی‌ها نیز موضوع سقف ورزشگاه است. درباره جزئیات فنی و نحوه اجرای این بخش، متخصصان سازه و مهندسی می‌توانند توضیحات دقیق‌تری ارائه کنند. اما اصل موضوع در برنامه‌ریزی بازسازی ورزشگاه آزادی مورد توجه قرار گرفته است.»

روح الله لک علی‌آبادی، سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس:

نوسازی اماکن ورزشی بدون ورود بخش خصوصی سرعت نمی‌گیرد

روح‌الله لک‌علی‌آبادی، سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس شورای اسلامی، با اشاره به اقدامات انجام‌شده در حوزه بازدید و بررسی اماکن ورزشی در مدت اخیر به خصوص اماکن آسیب‌دیده در جنگ ۴۰ روزه توضیح داد: «اعضای فراکسیون ورزش مجلس پیش، حین و پس از جنگ از مجموعه‌های مختلف ورزشی، فدراسیون‌ها، سالن ۱۲ هزار نفری آزادی و دیگر اماکن آسیب‌دیده بازدید کردند تا شرایط این مجموعه‌ها و روند بازسازی آنها را از نزدیک مورد بررسی قرار دهند. سالن ۱۲ هزار نفری آزادی یکی از نمادهای آسیب‌دیده ورزش کشور است. این مجموعه برای جامعه و مردم خاطرات زیادی ساخته و به همین دلیل بازسازی و بازگشت آن به شرایط مناسب، اهمیت ویژه‌ای دارد.»

سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس در ادامه، عملکرد برخی فدراسیون‌ها در بازسازی اماکن آسیب‌دیده را مثبت ارزیابی کرد و گفت: «فدراسیون‌های کشتی، بسکتبال و به‌ویژه هندبال با سرعت وارد عمل شدند و در برخی موارد حتی از شرایط ایجادشده برای بسیاری از توسعه فضاهای موجود استفاده کردند. بازسازی سریع بخش‌های آسیب‌دیده هتل المپیک، از جمله استخر و اتاق‌ها نیز نمونه‌ای از اقداماتی است که با سرعت مناسبی انجام شد.»

لک‌علی‌آبادی درباره روند بازسازی ورزشگاه آزادی نیز عنوان کرد: «با وجود هزینه‌های بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان برای بازسازی این مجموعه، هنوز در برخی بخش‌ها از جمله سکوها روح‌الله لک‌علی‌آبادی، سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس: نوسازی اماکن ورزشی بدون ورود بخش خصوصی سرعت نمی‌گیرد مشکلاتی وجود دارد اما تکمیل بخش‌های باقی‌مانده نیازمند توجه و اعتبار بیشتری است.» وی با انتقاد از کندی اجرای برخی پروژه‌های عمرانی ورزشی افزود: «البته که در بعضی موارد عملکرد شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی با سرعت مورد انتظار پیش‌نرفته است. نمونه‌هایی مانند ورزشگاه شهید سلیمانی درود نشان می‌دهد اگر اعتبارات تکمیلی در منابع لازم برای نگهداری پس از افتتاح در نظر گرفته نشود، حتی پروژه‌های به پایان رسیده نیز ممکن است دوباره با مشکل مواجه شوند.» سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس یکی از راهکارهای اصلی برای سرعت بخشیدن به روند بازسازی و توسعه اماکن ورزشی را استفاده از ظرفیت بخش خصوصی دانست و گفت: «دولت و شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی نباید تنها مجریان پروژه‌های ورزشی باشند. بخش خصوصی ظرفیت قابل توجهی دارد و باید با تسهیل‌گری دستگاه‌های اجرایی، امکان ورود سرمایه‌گذاران به این حوزه فراهم شود.» وی با اشاره به پروژه «لر آرونا» در خرم‌آباد ادامه داد: «نمونه‌هایی از حضور سرمایه‌گذاران بخش خصوصی نشان می‌دهد علاقه و آمادگی لازم برای ورود به حوزه ورزش وجود دارد. اگر موانع اداری و اجرایی برطرف شود و دستگاه‌های مسئول حمایت لازم را انجام دهند، می‌توان از این ظرفیت برای تکمیل پروژه‌ها و حتی توسعه زیرساخت‌های جدید استفاده کرد.»

لک‌علی‌آبادی در بخش دیگری از صحبت‌های خود درباره برآورد حدود ۱۶ همت اعتبار مورد

نیاز برای بازسازی حدود ۳۱۴ تا ۳۱۵ مجموعه ورزشی آسیب‌دیده اظهار کرد: «مجلس از اختصاص اعتبارات لازم برای بازسازی این زیرساخت‌ها حمایت می‌کند و نمایندگان تلاش خواهند کرد با همکاری دولت و سازمان برنامه و بودجه، ردیف‌های اعتباری مورد نیاز برای این پروژه‌ها پیش‌بینی و تأمین شود.» وی تأکید کرد: «بازسازی اماکن ورزشی نباید صرفاً به عنوان یک پروژه عمرانی دیده شود. ورزش با نشاط اجتماعی، اقتصاد، فرهنگ و حتی دیپلماسی عمومی کشور ارتباط مستقیم دارد و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های ورزشی در واقع سرمایه‌گذاری برای آینده ورزش ایران است.»

سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس در پایان گفت: «اگر منابع مالی به‌موقع تأمین شود، موانع اجرایی برطرف شود و ظرفیت بخش خصوصی نیز به شکل جدی وارد میدان شود، می‌توان روند بازسازی اماکن آسیب‌دیده را سرعت بخشید و از ایجاد مشکلات دوباره در این زیرساخت‌ها جلوگیری کرد.»